- 4 bombardiers
- 40 cannoniers
- 2 corporaal, handlangers
- 34 handlangers en
- 15 ambagtslieden

de tweede compagnie in

- 1 capitain
- 1 ordinaris, en1 extraordinaris

extraordinaris

luvtenant

1 ordinaris en

vuurwerker

Wijders de onderofficieren en gemeene, als booven.

Fol. 1929r-v.

(Betreffende vestingwerken en gebouwen was bij het besluit van 20 augustus 1762 de slechte toestand en het hoogst noodzakelijke herstel van het oosterhoofd van de grote rivier, ofwel het zogenaamde jaagpad, vastgesteld. De baas-timmerman van de werf had toen een vernieuwingsplan [fol. 1930] ingediend. Bij hun bericht van 4 februari 1763 keurden de commandeur en opperequipagemeester, de majoor van de artillerie, de kapitein-ingenieur, de fabriek, en tevens de bazen van Onrust, de werf en het ambachtskwartier het goed. Bij het besluit van die dag en van 18 februari is dit werk aan de fabriek opgedragen en is hem toegestaan zoveel volk uit het ambachtskwartier te halen, als gemist kon worden. Bovendien mag hij vijf maanden lang 12 metselaars, 25 timmerlieden en 180 koelies gebruiken, en moet, naast het houtwerk dat uit Java's Oostkust werd aangevoerd, de materialen zo goedkoop mogelijk inkopen, of aanbesteden. Men hoopt dat dit werk op minder dan het door bovengenoemde personen gecalculeerde bedrag van rsd $40.448\frac{1}{4}$ uitkomt, waarbij niet eens rekening was gehouden met de slijtage van de sampans, heiblokken, spaden etc. Op een extract besluit van de College van Schepenen van 8 augustus 1763, waarbij drie berichten waren gevoegd betreffende de uiterste noodzaak van de reparatie van Compagnies boeien, en een verzoek om die voor rsd 1875,- die de rooimeester er voor vroeg te mogen aanbesteden, is dat op 12 augustus toegestaan. [fol. 1931] Het College van Schepenen mag dit bedrag uit de stadskas voldoen. Op 11 oktober 1763 is goedgekeurd om de zaagmolen, die in 1722 op het eiland Onrust was gebouwd, tot op de muren af te breken, nadat door de bouwkundigen was vastgesteld dat die niet te repareren was. De bouw van een nieuwe molen zal aan de baas van dat eiland voor de door hem gevraagde som van rsd 6000 uitbesteed worden. Op 20 december 1763 werd dat een redelijke som gevonden. Over de zaken van intern bestuur is besproken dat sommige crediteuren hun schuldenaren uit pure en onbillijke wraakzucht voor hun leven, dan wel voor ongehoorde tijd, laten gijzelen, welke toestand erger is dan de dood. Maar veel schuldenaren hebben slecht op hun zaken gelet en aan hen toevertrouwde zaken, of gelden er moedwillig doorheen gejaagd. Het is daarom zeer hard voor crediteuren hun bezittingen zo te moeten verliezen. Onder wijziging van eerdere bepalingen is daarom vastgesteld dat iemand na zes jaar gegijzeld te zijn geweest, bij de rechtbank die deze heeft uitgesproken, een verzoek tot invrijheidsstelling kan indienen. Bij dit besluit van 21 juni 1763 [fol. 1932] is de twee colleges van justitie tevens aanbevolen de argumenten van schuldenaren voor hun onvermogen te onderzoeken, de crediteuren te horen en dan naar billijkheid te oordelen.)

En dewijl de misbruyken in alle staten en betrekkingen zo onnut, als nadeelig zijn, zo is ook ten aanzien van de Jacatrasche bovenlanden op het aan den eerstgeteekende te vooren gekomen dat door deze en geene op eene willekeurige wijs passers, of markten, gehouden wierden, dat gevolgelijk strekte tot verduuring der leevensmiddelen, den 17^e junij jongstleden door ons gearresteerd om geene der passers in 't Jaccatrase voor egt